

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **T. O.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, adresa pro doručování Václavské nám. 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2008, čj. OAM-160/LE-03-P07-2008, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 6. 2008, čj. 46 Az 62/2008 - 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 5. 6. 2008, čj. 46 Az 62/2008 - 25, zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Stěžovatel namítl, že rozsudek krajského soudu trpí nezákonností pro nesprávné posouzení právní otázky, namítl vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty pro rozhodnutí byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit a konečně uvedl, že rozsudek je nepřezkoumatelný [§ 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.].

Podle stěžovatele správní orgán porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád). Stěžovatel se dále cítí zkrácen na svých právech v důsledku porušení ustanovení § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. Žalovaný ani krajský soud nepřihlédli k informacím o situaci v Nigérii, které jsou obecně známy (stěžovatel k tomu odkázal na www.web.amnesty.org), z nichž vyplývá, že výsledky vládního snažení o dodržování lidských práv zůstávají špatné a vláda pokračuje v jejich vážném porušování. Stěžovatel dále soudu vytkl, že nedostatečně přezkoumal rozhodnutí žalovaného z hlediska neudělení azylu z humanitárních důvodů a domnívá se, že splňuje podmínky minimálně pro udělení tzv. doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2

zákona o azylu, neboť je pravděpodobné, že by po návratu do vlasti mohl být vystaven mučení a nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. přijatelná, když svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud přitom v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani jakékoliv pochybení v postupu krajského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Nejvyšší správní soud dále uvádí, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti (srov. rozsudky ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 27/2003 - 48 a ze dne 15. 10. 2003, čj. 1 Azs 8/2003 - 90, ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, č. 244/2004 Sb. NSS, a ze dne 10. 2. 2004, čj. 4 Azs 35/2003 - 71, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, a ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 395/2004 - 68, ze dne 15. 8. 2008, čj. 5 Azs 24/2008 - 48 a ze dne 23. 2. 2009, čj. 8 Afs 2/2009 - 43, www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že v nyní posuzované kasační stížnosti nepředkládá stěžovatel zdejšímu soudu k těmto právním otázkám nové argumenty k posouzení, nezbyvá, než odkázat na tuto dosavadní judikaturu.

Nadto nutno dodat, že stěžovatelovy tvrzené obavy ze skupiny rebelů, tedy se soukromými osobami, jejímž členem sám původně byl, se ve světle všech skutečností jeví jako účelové. Bez dalšího nemohou být důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu, pokud nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy pronásledováním z důvodu rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávané politické názory (srov. rozhodnutí ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 31. 10. 2003, čj. 4 Azs 23/2003 - 65 nebo ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 7/2004 - 37, www.nssoud.cz).

Namítl-li stěžovatel, že krajský soud dostatečně nezkoumal rozhodnutí žalovaného ve vztahu k neudělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, nelze mu přisvědčit. Z rozsudku vyplývá, že s nedostatečností důvodů pro udělení doplňkové ochrany se krajský soud, byť stručně, vypořádal a navíc tak učinil za situace, kdy stěžovatel žalobou k doplňkové ochraně ničeho nenamítal (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

S ohledem na existenci své předchozí judikatury Nejvyšší správní soud v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal, proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu